

Yeniden Tütüyor Hayatın Büyüsü

– redfer · 28 Şubat 2024

*

gönlüne gül değmişlerin gözünde
ilk defa bahar geliyor
bu bahar ilk bahar
tekrar değil
ilk...

bir daha değil bahar
biricik
bir kerecik
cemrelerince yeni
rengarenk çiçeklerince orijinal
yeni baştan yaratılmış
öylesine taze

unutulmuşların hatırlandığı demdir bahar
ayak altına itilmiş
gözden uzağa düşmüş tohumların hatırlarının
çiçek çiçek sayıldığı gündür bahar

kaderin kozasını yırtıp

umuda kanat açtığı günlere denk gelir bahar
işte o bahar
yine değil
yepyeni bahar

çiçekler bir ümit tufanı gibi varlığın kıyılarını dövüyor
toprağın karasına gömülmüş hasretler
taze çiçek kokularıyla
dal uçlarına taşmış tebessümlerle
yeniden doğuyor bahar

*

kelebek kanatlarının altında bin diriliş müjdesi
yerden göğe doğru sevinç üveyikleri yükseliyor
birbirine bakan vadileri bir garip adımlıyor
bir başka bakıyor bahar
göğün yüzünü okşayan nazenin bakışlarla

daha yeni çiçeklenmiş erik ağaçlarının arasında
bir sırrın izini sürüyor bahar
öksüz dalların sevindirildiği bir bayramdan
yeni bir bayrama gitmeye niyetli
boş yere var etmedin Sen bunları... diyen
kadir bilir bir nazar ile

delice bir çarpıntı başlıyor kalbinde
gölün mavisi
uzaklarda cıvı cıvı kuş sesleri
hece hece ilmekleyeceği satırlara
bir tatlı fon oluyor bahar

ve sonra
ılık rüzgarın çehresini öptüğü
o eşsiz anı hep özlüyor
yeniden
yeni baştan
yaprağa dökülüyor
suskunluğun göğsünde açacağı yaraları

hayal ediyor bahar

seviniyor bahar

bakışlarıyla okşuyor dal uçlarını
ellerine ümit meyveleri dolduruyor
taşlaşmış gövdelerden
kemikleşerek soğumuş köklerden fışkıran
sürpriz hayat pınarını avuçluyor kana kana

ağaçların kalın kabuklarından
sıcacık dokunuşlar alıyor
tohumun kabuğunu çatlatacak
perdeleri yırtacak o eşsiz an yaklaşmak üzere
içi içine sığmıyor baharın

yeni bir sema neşesi düşüyor tenine
dağına ovasına
yeryüzünün göklü misafiri iniyor hece hece
görünenden görünmeye açılan perde
hafifçe kıpırdıyor
göz kırpmaya başlıyor bahar

suretinin ardındaki nazlı güzellik
heyecanla dolanıyor nefesine
bak şu Allah'ın rahmetine
bu ilk bahar
bir daha değil
tek bahar

*

söyledikleri çiçek çiçek
toprağın karasını yarararak haykırdıkları
gelincik kızılına boyarken yamaçları
fısıldadıklarının cümlesi
bir insan dudağından taşacak sanki
yeniden dirilişe tanık oluyor bahar
doğanın koynunda bir daha yorumlanıyor
sözleniyor her bakışla

bir ince ruh
sarılıyor çiçeklerin kokusuna
buluşuyor
tanışıyor
koklaşıyor
ruh ile reyhan
yepyeni bir diriliş taşıyor baharın kalbine
kiraz çiçeklerinin yüzünde
yankılanıyor yeniden

*

kış geldi geçti
çıkan her zemheride bir bahar coşkusu
yalancı cennetin bahçelerine sürülüyor baharın kervanları
kör düğümleri açacak berrak mucizelerin sesi yükseliyor
ağaçlar arasında
tekrar tekrar

alev almak üzere
soğuk kederleri ağırlayan bir gönülde
ateş ha yandı ha yanacak
bir daldan
bir başka dala geziniyor
gözlerde hayret
göğse sığmıyor kalp
ayakları dolanırcasına koştukça koşuyor
nefes nefese kalıyor bahar

yokuş yukarı bir pınar akıtır gibi
yapraklara bir daha
bir daha dolanıyor kutlu yeşil
bak... yeryüzü nasıl da diriliyor
bak...nasılda yağmur yağıyor
nisan menekşeleri açıyor gözlerde
yeniden tütüyor hayatın büyüü

yeşilin her tonu
sıcacık dokunuşuyla okşuyor kalbi

cennet gibi baharı görenler doluyor kırlara
neşe sevinç ümitle
damla damla akıyor havuzuna
o sevinç pınarı

hiç ümitsiz olunur mu bahardan
hatırlıyor
unutulmaya terk edilenleri
ölüme itilenleri
uyandırıyor onları
içlerde tarifsiz bir umut
yeniden bir aydınlık ateşi yakıyor bahar
akşamın hüznü yüzüne dolandıkça

*

göğün üstünde tatlı bir gıcırtyla gezinmeye başlıyor rüzgar
buluşmaların en tatlısı
en şahanesi
yeniden yaşanıyor
bir yıl sonra
kasvetin az da olsa dağıldığı şu günlerde

yine ağaçların arasında yürüyor bahar
yalnızlığa mahkum edilene inat
etraf pırıl pırıl
her cihet aydınlık
yine bahar geliyor
yeni bahar geliyor
bu bahar ilk olacak

ilk defa çiçekleniyor
ilk defa beyaz sarı turuncu pembe
bahar gözüyle bakıyor dal uçları
cennet reyhanları dokunuyor ruhlara
yepyeni muştuyla doluyor gönüller
tekrar tekrar
havada yankılanıyor poyrazın sesi
bir delikanlı gibi ayağa kaldırıyor
uyuyan bedenleri

*

ebedi dirilişı bir bahar güzelliğinde idrak ediyor
milyonların yüreğini avuçlarında tutar gibi
tane tane dökülüyor nisan yağmuru
bir günden
bir güne sesleniyor
sonsuzluk arzusu
bir müjdecinin sükunetiyle

kaybolup gider diye hüzünleniyor
ihtişamının yerle bir olacağına
bundan yıllar önce aynı bu mevsimde idi
şu bahçelerde geziniyordu
ağaçların da çiçek açtığı zamandı
hem geziniyordu
hem de en canlı
en renkli
en zarif
akşam kızılığı doğuyordu ta uzaklardan

hala daha
o akşam kızılığının hüznünde
bin ümit filizlenir o baharın nabzında
her an yeniden çoğalır
her an yeniden batar güneş
her yeni gün gibi
ilk defa
çiçeklenen dal uçlarından

redfer-İlyas Kaplan